

Дитинство, обпалене війною

[Марина Абрамчук]

#9 от 18.09.2020

9 вересня в аудиторії №1 електротехнічного корпусу відбулася зустріч ветеранів — дітей війни — зі студентами та викладачами факультету соціально-гуманітарних технологій. Ця зустріч була присвячена 75-й річниці Великої Перемоги і закінчення Другої Світової війни. Вона була організована деканом факультету А.В. Кіпенським, який до того ж є президентом Академії військово-історичних наук і козацтва. Під час проведення зустрічі були передбачені безпрецедентні заходи безпеки, спрямовані на попередження випадків коронавірусної інфекції.

Розпочав зустріч заступник декана з навчальної роботи, професор кафедри українознавства, культурології та історії науки Леонід Петрович Савченко. Він повідомив присутнім, що даний захід попередньо планувався на травневі дні, час, коли традиційно відзначаються річниці Перемоги над нацизмом. На жаль, карантин завадив нам зробити це навесні. Разом з тим, ми отримали додаткову нагоду відзначити ще одну важливу дату, дату завершення Другої Світової війни, коли було нанесено остаточну поразку головному союзникові гітлерівської Німеччини — імператорській Японії.

Друга Світова стала найбільш кровопролитною та руйнівною війною в історії людства. Українські землі опинились в епіцентрі бойових дій. Однією з найбільш гарячих точок світової війни став Харків. На долю тодішнього покоління політехніків випали важкі випробування, з яких воно вийшло з честю, зробивши достойний внесок у спільну перемогу. На жаль, зараз серед співробітників факультету вже нема тих, хто зі зброєю у руках захистив Світ від фашизму у далекому 1945 році. Але серед ветеранів праці є ті, чиє дитинство прийшлося якраз на воєнні роки. Їм не довелось воювати, але їх життя теж обпалила війна. Вони своєю працею сприяли відновленню країни після її окупації, доклали чимало зусиль до відбудови і розвитку нашого університету.

«Час невблаганний, — говорить професор кафедри педагогіки і психології управління соціальними системами ім. академіка І.А. Зязюна Олександр Семенович Пономарьов. — Коли я був студентом, в інституті працювали сотні ветеранів, учасників бойових дій, а сьогодні вже я сам став ветераном». Валентина Євдокимівна Михайличенко, професор кафедри педагогіки і психології управління соціальними системами ім. Академіка І.А. Зязюна, розповіла про тяжкі роки окупації, голод, розруху, які пережили вони, діти війни. Старший викладач кафедри фізичного виховання Олександр Федорович Мінак побажав молоді мудрості, наснаги та сил: «На вас, як колись на наше покоління, лягає велика відповідальність за майбутнє, і лише від вас залежить, яким воно буде».

Проректор з науково-педагогічної діяльності, професор Юрій Іванович Зайцев, голова профкому Анатолій Йосипович Фомін привітали ветеранів, побажали їм міцного здоров'я та довгих років життя.

Професор кафедри права Людмила Вікторівна Перевалова привітала ветеранів з Днем

Великої Перемоги: «Вже пройшло 75 років після закінчення Великої Вітчизняної війни та Другої світової, але подвиг нашого народу, вас, які були дітьми, підлітками, не може бути забутим. Поряд з дорослими ви будували нашу Перемогу!». Вона відзначила, що обставини, які склалися в країні, не дозволили гідно вшанувати пам'ять тих, хто ціною свого життя здобув Перемогу, вітати тих, хто пройшов усю війну та повернувся живим, хто своєю працею в тилу наближав Перемогу, а потім відновлював нашу країну.

Однак, ця величезна подія в житті нашого народу, його подвиг не залишилися без уваги громадськості. За рішенням Президії Академії військово-історичних наук і козацтва з метою вшанування українським суспільством подвигу ветеранів, дітей війни була заснована пам'ятна медаль «75 років Великої Перемоги». За дорученням Президії Академії військово-історичних наук і козацтва професор Л.В. Перевалова вручила ці медалі ветеранам факультету, чиє дитинство прийшлося на воєнні роки. Профком співробітників університету вручив ветеранам подарунки, а студенти вітали їх квітами.